

Sytuacja w Republice Środkowej Afryki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej (2013/2980(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 17 stycznia 2013 r.¹ i 12 września 2013 r.² w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2088(2013) z dnia 24 stycznia 2013 r., nr 2121(2013) z dnia 10 października 2013 r. oraz nr 2127(2013) z dnia 5 grudnia 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 15 listopada 2013 r. oraz sprawozdanie przedstawiciela sekretarza generalnego i kierownika regionalnego Biura ONZ dla Afryki Środkowej Abou Moussy,
- uwzględniając apel premiera Republiki Środkowoafrykańskiej Nicolasa Tiangayego do wspólnoty międzynarodowej dotyczący udzielenia temu krajowi pomocy,
- uwzględniając pismo z dnia 20 listopada 2013 r. wysłane przez władze Republiki Środkowoafrykańskiej, w którym wzywają one do wsparcia MISCA przez francuskie siły zbrojne,
- uwzględniając informacje na temat sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej udzielone Radzie Bezpieczeństwa ONZ w dniu 25 listopada 2013 r. przez zastępcę sekretarza generalnego ONZ Jana Eliassona,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, wydane w dniach 21 grudnia 2012 r., 1 i 11 stycznia 2013 r., 25 marca 2013 r., 21 kwietnia 2013 r., 27 sierpnia 2013 r. i 5 grudnia 2013 r. i dotyczące Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając oświadczenie z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczące odnowienia konfliktu w Republice Środkowoafrykańskiej oraz z oświadczenie z dnia 10 września 2013 r., dotyczące pogłębienia się kryzysu w Republice Środkowoafrykańskiej, wydane przez komisarza UE ds. pomocy humanitarnej i ochrony ludności,
- uwzględniając zmienioną umowę z Kotonu,
- uwzględniając fakt, że międzynarodowa grupa kontaktowa ds. Republiki Środkowoafrykańskiej została ustanowiona w maju 2013 r., aby koordynować działania regionalne, działania na skalę całego kontynentu oraz międzynarodowe w celu wypracowania trwałego rozwiązania powracających problemów tego kraju,

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0033.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0389.

- uwzględniając posiedzenie międzynarodowej grupy kontaktowej, które odbyło się dnia 3 maja 2013 r. w Brazzaville (Republika Kongo) i na którym zatwierdzono plan dotyczący transformacji oraz powołano specjalny fundusz wspierający Republikę Środkowoafrykańską w tym zadaniu,
- uwzględniając oświadczenie dotyczące Republiki Środkowoafrykańskiej, przyjęte przez międzynarodową grupę kontaktową na jej trzecim posiedzeniu, które odbyło się dnia 8 listopada 2013 r. w Bangi,
- uwzględniając statut rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) z roku 1998, ratyfikowany przez Republikę Środkowoafrykańską w 2001 r.,
- uwzględniając protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka, dotyczący angażowania dzieci w konflikty zbrojne, który został podpisany przez Republikę Środkowoafrykańską,
- uwzględniając oświadczenie prasowe z dnia 13 listopada 2013 r. wydane przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej i dotyczące sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając przyjęcie przez Radę ds. Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 10 października 2013 r. nowej koncepcji działań,
- uwzględniając komunikat wydany przez Radę ds. Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 13 listopada 2013 r., w którym przychylnie odniesiono się do planowanego wzmocnienia francuskiego kontyngentu wojskowego w celu lepszego wsparcia MISCA,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając oświadczenie z dnia 27 listopada 2013 r. wydane przez współprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w Addis Abebie (Etiopia),
- uwzględniając konkluzje Rady UE z dnia 21 października 2013 r. w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,

Akty przemocy

- A. mając na uwadze, że od wybuchu walk w Republice Środkowoafrykańskiej pod koniec 2012 r. oraz przejęcia władzy przez rebeliantów koalicji Seleka od byłego prezydenta François Bozizego w marcu 2013 r. Republika Środkowoafrykańska jest pogrążona w chaosie, który skutkuje dotkliwymi niedoborami żywności i pomocy medycznej;
- B. mając na uwadze, że od chwili wygranej militarnej w dniu 24 marca 2013 r. i przejęcia władzy oddziały koalicji Seleka coraz powszechniej dopuszczają się nadużyć, gwałtów, przestępstw, aktów przemocy fizycznej, kradzieży, grabieży oraz innych naruszeń praw człowieka, zarówno w stolicy, jak i na prowincji, unikając jakiejkolwiek kontroli; mając też na uwadze, że coraz powszechniej wykorzystuje się dzieci-żołnierzy, a przemoc

seksualna nasila się;

- C. mając na uwadze, że nadużyć tych dopuszczają się także inne grupy zbrojne, a niektóre z nich twierdzą, że popierają byłego prezydenta Bozizego;
- D. mając na uwadze, że w dniu 5 grudnia 2013 r. w ciągu 72 godzin w Bangi zginęło 400 osób;
- E. mając na uwadze, że wojna ta jest instrumentalnie wykorzystywana jako wojna religijna, o czym świadczy trudne położenie wspólnot chrześcijańskich; mając też na uwadze, że pomimo wspólnych starań przywódców religijnych mających na celu uniknięcie wojny międzywyznaniowej, pomimo tradycyjnie pokojowego współistnienia różnych religii i wspólnot sytuacja może wymknąć się spod kontroli, jeżeli nie zostanie odpowiednio rozwiązana;
- F. mając na uwadze, że istnieje ryzyko powtórzenia się takiej sytuacji w regionie, ponieważ jeżeli republika Środkowoafrykańska stanie się schronieniem dla terrorystów, handlarzy narkotyków, dżihadystów i bandytów, państwa ościenne odczują wpływ tej sytuacji; mając na uwadze, że władze Kamerunu tymczasowo zamknęły granicę z Republiką Środkowoafrykańską po tym, jak rebelianci Seleki napadli na graniczne miasto Toktoyo i zabili kameruńskiego oficera służb granicznych;
- G. mając na uwadze, że wspomniane akty przemocy popełniają ugrupowania wyposażone w nowoczesną broń i pewne rodzaje broni ciężkiej;
- H. mając na uwadze, że konflikty zbrojne w coraz większym stopniu się samofinansują, ponieważ grupy rebeliantów, sieci przestępcze, najemnicy i grabieżcze elity w coraz większym zakresie wykorzystują dochody z zasobów naturalnych, aby finansować działalność zbrojną;
- I. mając na uwadze, że krajowe władze przejściowe nie są w stanie kontrolować osób odpowiedzialnych za stosowanie przemocy ani wypełniać swojego obowiązku ochrony ludności;
- J. mając na uwadze, że skala przemocy w Republice Środkowoafrykańskiej sprawia, że pilna staje się potrzeba działań, aby uniknąć popełniania masowych zbrodni wobec społeczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej oraz zagrożenia stabilności innych państw w tym regionie;
- K. mając na uwadze ryzyko, że sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej może stworzyć sprzyjające warunki do rozwoju ponadnarodowej działalności przestępczej;

Bezpieczeństwo

- L. mając na uwadze, że mimo iż w Republice Środkowoafrykańskiej rozmieszczono 1300 żołnierzy ECCAS (Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej), nie byli oni w stanie zapobiec zapanowaniu w tym kraju bezprawia;
- M. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ w swojej jednomyślnie przyjętej rezolucji nr 2127(2013) zatwierdziła nasilenie działań wojskowych ze strony Francji i wojsk afrykańskich w celu przywrócenia bezpieczeństwa i ochrony cywilów

w Republice Środkowoafrykańskiej, nałożyła embargo na broń oraz zwróciła się do ONZ o przygotowanie się na ewentualną misję pokojową;

- N. mając na uwadze, że w dniu 26 listopada 2013 r. generał Jean-Marie Michel Mokoko (Kongo) został mianowany specjalnym przedstawicielem Unii Afrykańskiej w Republice Środkowoafrykańskiej i naczelnym dowódcą wojsk afrykańskich rozlokowanych w tym kraju (MISCA);
- O. mając na uwadze, że MISCA będzie w stanie udostępnić swoich żołnierzy na okres 12 miesięcy, co będzie przedmiotem przeglądu po okresie sześciu miesięcy, a w zakres ich mandatu wchodzi ochrona ludności cywilnej, przywrócenie porządku i bezpieczeństwa, stabilizacja kraju oraz stworzenie warunków sprzyjających przekazywaniu pomocy humanitarnej;
- P. mając na uwadze, że rozpoczęcie misji pokojowej ONZ, czego oczekuje Unia Afrykańska i co jest rozważane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w rezolucji nr 2127(2013), umożliwiłoby zapewnienie bieżącego wsparcia finansowego tej operacji;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem sekretarza generalnego ONZ operacja prowadzona przez ONZ wymagałaby mobilizacji sił pokojowych w liczbie od sześciu do dziewięciu tysięcy osób, jeżeli miałyby okazać się skuteczna;

Prawa człowieka

- R. mając na uwadze, że załamanie się porządku publicznego i bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej powoduje klęskę humanitarną i stanowi znaczne zagrożenie dla bezpieczeństwa regionalnego;
- S. mając na uwadze, że zabójstwa ludności cywilnej, palenie domostw i niszczenie podstawowej infrastruktury zmusiło pół miliona osób – z populacji kraju liczącej 4,6 mln osób – do ucieczki;
- T. mając na uwadze, że dnia 4 września 2013 r. prokurator Trybunału w Bangi zażądał kary 10 lat pozbawienia wolności dla 24 byłych rebeliantów Seleki postawionych przed sądem w pierwszym procesie dotyczącym nadużyć, jakich dopuszczono się w Republice Środkowoafrykańskiej,
- U. mając na uwadze, że wielu sprawców łamania praw człowieka i zbrodni wojennych nie jest ściganych; mając na uwadze, że sprzyja to klimatowi bezkarności i zachęca do popełniania kolejnych zbrodni;

Aspekty humanitarne

- V. mając na uwadze, że z niedawnej analizy EFSA wynika, że 484 000 osób w tym kraju znalazło się w sytuacji braku bezpieczeństwa żywnościowego;
- W. mając na uwadze, że z racji braku bezpieczeństwa i nieodpowiedniego poziomu finansowania – zważywszy na skalę kryzysu – organizacje humanitarne prowadzą swoje działania wyłącznie w miastach;
- X. mając na uwadze, że brak stabilności sprawił, że 70% dzieci przestało uczęszczać do szkół;

- Y. mając na uwadze, że Unia Europejska nadal angażuje się w regularny dialog polityczny z Republiką Środkowoafrykańską i pozostaje głównym darczyńcą pomocy dla tego kraju dzięki zwiększeniu swojej pomocy humanitarnej z 8 mln euro do 20 mln euro; mając na uwadze, że pomoc UE w takiej wysokości jest nadal niewystarczająca i że inni partnerzy międzynarodowi również muszą się zaangażować;

Rozwój

- Z. mając na uwadze fakt, że złożoność kryzysu wymaga konsekwentnej, kompleksowej, zintegrowanej i wielowymiarowej reakcji, jako że sama interwencja wojskowa nie jest w stanie rozwiązać problemów;
- AA. mając na uwadze znaczenie przyjęcia szerokiego i całościowego podejścia, które uwzględnia wzajemne powiązania między zarządzaniem zasobami naturalnymi Republiki Środkowoafrykańskiej a kwestiami pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju w perspektywie osiągnięcia trwałego rozwiązania;
- AB. uwzględniając potrzebę znacznej międzynarodowej pomocy gospodarczej;
- AC. mając na względzie decyzję procesu Kimberley o zawieszeniu Republiki Środkowoafrykańskiej;
- AD. mając na uwadze, że pomimo niepewnej sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej UE nigdy nie zawiesiła współpracy rozwojowej z tym krajem i pozostaje największym darczyńcą pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że dnia 5 grudnia 2013 r. UE podarowała 50 mln EUR na rzecz Międzynarodowej Misji Wsparcia dla Republiki Środkowoafrykańskiej pod przewodnictwem Afryki, aby wnieść wkład w stabilizację kraju i ochronę lokalnej ludności, a także w tworzenie warunków umożliwiających świadczenie pomocy humanitarnej oraz reformę sektora bezpieczeństwa i obrony;

Akty przemocy

1. stanowczo potępia poważne przypadki naruszania prawa humanitarnego oraz powszechne naruszanie praw człowieka – szczególnie ze strony byłej Seleki i ugrupowań bojowych, zwłaszcza tych znanych pod nazwą „anti-balaka” – w tym egzekucje pozasądowe i doraźne, przymusowe zniknięcia, arbitralne aresztowania i przetrzymywanie, tortury, przemoc na tle seksualnym i płciowym oraz rekrutowanie dzieci-żołnierzy; wyraża głębokie zaniepokojenie nową dynamiką przemocy i odwetu, która ogarnia Republikę Środkowoafrykańską i stwarza ryzyko zapanowania niekontrolowanej sytuacji, w tym najpoważniejszych zbrodni w świetle prawa międzynarodowego, takich jak zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości; jest równie mocno zaniepokojony możliwością rozprzestrzenienia się kryzysu, co grozi destabilizacją całego regionu;
2. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej, która charakteryzuje się całkowitym załamaniem porządku prawnego, brakiem rządów prawa oraz przemocą na tle religijnym; potępia niedawne akty przemocy, które jeszcze silniej ograniczyły nawet najbardziej podstawowe usługi w kraju oraz pogorszyły już i tak tragiczną sytuację humanitarną, w jakiej znajduje się całe społeczeństwo;
3. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie nałożenia na Republikę Środkowoafrykańską embarga na broń;

Bezpieczeństwo

4. przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2127(2013) zgodnie z rozdziałem VII Karty NZ i wzywa do jej szybkiego wdrożenia, tak aby oszczędzić ludności Republiki Środkowoafrykańskiej dalszej przemocy i braku bezpieczeństwa;
5. przyjmuje z zadowoleniem szybkie rozmieszczenie francuskich oddziałów wojskowych w następstwie zezwolenia wydanego przez Radę Bezpieczeństwa ONZ oraz ich starania na rzecz powstrzymania przemocy, ochrony ludności cywilnej i rozbrojenia bojówek;
6. składa hołd dwóm francuskim żołnierzom odbywającym służbę razem z siłami afrykańskimi, którzy zginęli pierwszego dnia misji polegającej na ochronie ludności cywilnej w Republice Środkowoafrykańskiej;
7. przyjmuje z zadowoleniem obecne starania międzynarodowe na rzecz przywrócenia ładu, w tym wzmocnienie sił pokojowych MICOPAX – misji ECCAS – oraz ich przekształcenie w siły pokojowe Międzynarodowej Misji Wsparcia dla Republiki Środkowoafrykańskiej (MISCA) pod egidą Unii Afrykańskiej;
8. wzywa wspólnotę międzynarodową, aby wniosła wszelki niezbędny wkład finansowy, wojskowy i inny we wzmocnienie międzynarodowych sił bezpieczeństwa, mających głównie afrykański charakter, oraz aby zapewniła wdrażanie ich mandatu; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem udostępnienie przez UE kwoty 50 mln EUR na wsparcie misji AFISMA-CAR;
9. ubolewa nad powolnym tempem powoływania misji pokojowej ONZ i czasem, jakiego Rada Bezpieczeństwa potrzebuje do nadania jej mandatu zgodnie z rozdziałem VII Karty NZ;
10. uważa też, że niezbędne jest zajęcie się konsekwencjami konfliktów, w szczególności poprzez reformę sił zbrojnych i sił bezpieczeństwa, demilitaryzację, demobilizację i reintegrację byłych żołnierzy, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2121(2013), repatriację uchodźców, powrót wewnętrznych przesiedleńców do swoich domów oraz wprowadzenie w życie trwałych programów rozwoju;
11. wzywa Radę Unii Europejskiej do zbadania możliwości zorganizowania szkoleń i wsparcia dla MISCA, jak miało to miejsce w przypadku AMISOM, tak aby zwiększyć zdolność sił afrykańskich do zarządzania planowaniem i prowadzeniem operacji w celu samodzielnego zapewnienia bezpieczeństwa;
12. zauważa, że niedawne kryzysy w Mali i w Republice Środkowoafrykańskiej wskazują na potrzebę ustanowienia na kontynencie afrykańskim odpowiedniego instrumentu bezpieczeństwa kontynentalnego; mając to na uwadze, wzywa UE i jej państwa członkowskie do intensyfikacji wsparcia na rzecz faktycznego ustanowienia afrykańskiego instrumentu natychmiastowej reakcji na kryzys (CARIC) zainicjowanego w czerwcu 2013 r., będącego nieodłącznym następstwem szybkiego uruchomienia afrykańskich sił szybkiego reagowania (ASF) Unii Afrykańskiej, planowanego początkowo na 2010 r.;
13. wzywa do ściślejszej współpracy regionalnej w celu zwalczania Armii Bożego Oporu;

Prawa człowieka

14. podkreśla, że sprawcy rażących naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego nie mogą pozostać bezkarni; wzywa do tego, aby sprawcy takich czynów byli zgłaszani, identyfikowani, ścigani i karani zgodnie z krajowym i międzynarodowym prawem karnym; w związku z tym zaznacza, że sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej była już podnoszona przed MTK i że zgodnie z jego statutem przedawnienie nie obowiązuje w odniesieniu do ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości lub zbrodni wojennych, oraz przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie prokuratora MTK z dnia 7 sierpnia 2013 r.;
15. wzywa do pilnego podjęcia działań w celu zwalczania przemocy wobec kobiet i dziewcząt, zapewnienia im ochrony i położenia kresu bezkarności sprawców takich przestępstw;
16. przyjmuje ze szczególnym zadowoleniem powołanie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ komisji śledczej do zbadania doniesień o naruszeniach międzynarodowego prawa humanitarnego i nadużyciach praw człowieka popełnianych w Republice Środkowoafrykańskiej przez wszystkie strony od stycznia 2013 r.; wzywa wszystkie strony do pełnej współpracy z tą komisją w celu zapewnienia, że sprawcy tych haniebnych czynów zostaną pociągnięci do odpowiedzialności;
17. zachęca do pełnej współpracy z Komitetem ds. Sankcji ustanowionym na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2127(2013);
18. wzywa władze Republiki Środkowoafrykańskiej do wypełnienia zobowiązań zawartych w Rzymskim Statucie MTK, których kraj ten się podjął;
19. wzywa do utrzymania krajowych i międzynarodowych zobowiązań dotyczących zakazu rekrutacji i wykorzystywania dzieci w siłach i grupach zbrojnych;

Aspekty humanitarne

20. przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie przez UE powietrznego mostu humanitarnego w postaci lotów ECHO – powietrznej humanitarnej służby transportowej – od dnia 9 grudnia, mające na celu przyspieszenie międzynarodowych starań na rzecz ustabilizowania Republiki Środkowoafrykańskiej poprzez zapewnienie, że pomoc humanitarna trafi do osób najpilniej jej potrzebujących; pochwala starania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i komisarza ds. pomocy humanitarnej na rzecz szybkiej odpowiedzi na tę sytuację;
21. wzywa wspólnotę międzynarodową do priorytetowego traktowania Republiki Środkowoafrykańskiej i do wspierania tego niestabilnego kraju; w związku z tym podkreśla, że także wspólnota humanitarna musi podtrzymać swoje zaangażowanie w Republice Środkowoafrykańskiej pomimo obecnej sytuacji politycznej i dotyczącej bezpieczeństwa, a także przeznaczyć odpowiednie zasoby w reakcji na kryzys medyczny i humanitarny panujący w kraju; jest zaniepokojony ograniczonym dostępem organizacji humanitarnych i potępia ataki na pracowników tych organizacji; wzywa wszystkie strony konfliktu, a w szczególności koalicję Seleka, aby umożliwiły bezpieczny i nieograniczony dostęp organizacjom humanitarnym i pomocowym;

22. przychylnie odnosi się do większego wsparcia na rzecz zaradzenia kryzysowi humanitarnemu w Republice Środkowoafrykańskiej i wzywa UE i jej państwa członkowskie – jako wiodących darczyńców dla tego państwa – do poprawy koordynacji działań z innymi darczyńcami i instytucjami międzynarodowymi w celu odpowiedniego zaspokojenia pilnego zapotrzebowania humanitarnego oraz złagodzenia cierpienia ludności Republiki Środkowoafrykańskiej;

Rozwój

23. wzywa międzynarodową grupę kontaktową ds. Republiki Środkowoafrykańskiej do zapewnienia temu krajowi wsparcia finansowego niezbędnego do zaprowadzenia trwałego rozwoju gospodarczego, przywrócenia funkcjonującej administracji i usług publicznych oraz ustanowienia działających instytucji demokratycznych zdolnych do ochrony obywateli;
24. podkreśla, że wszechstronne rozwiązanie polityczne, obejmujące sprawiedliwy podział dochodów poprzez budżet państwa, jest kluczowe dla znalezienia rozwiązania kryzysu i wytyczenia drogi dla zrównoważonego rozwoju tego regionu;
25. potępia nielegalną eksploatację zasobów naturalnych w Republice Środkowoafrykańskiej;
26. uważa, że przejrzystość i kontrola publiczna w sektorze górnictwa ma kluczowe znaczenie dla skutecznego zarządzania górnictwem oraz dla upublicznienia działań i przychodów przedsiębiorstw górniczych i eksportowych;
27. wzywa do podjęcia z pomocą wspólnoty międzynarodowej działań w celu wzmocnienia starań na rzecz rozwiązania kryzysu politycznego oraz budowy systemu sprawiedliwości i infrastruktury administracyjnej, z silnym naciskiem na przywrócenie podstawowych usług w zakresie sprawiedliwości, służby zdrowia i szkolnictwa; wzywa do podjęcia działań dla zapewnienia i promowania prawa do edukacji oraz do zwiększenia starań rządu na rzecz wdrożenia planu działań w zakresie edukacji dla wszystkich;
28. potępia niszczenie dziedzictwa naturalnego, zwłaszcza poprzez kłusownictwo;

Proces polityczny

29. potwierdza swoje poparcie dla suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Republiki Środkowoafrykańskiej;
30. wzywa władze Republiki Środkowoafrykańskiej do niezwłocznego wdrożenia porozumień dotyczących transformacji politycznej, tak aby umożliwić przeprowadzenie wyborów i przywrócenie porządku konstytucyjnego do lutego 2015 r.;
31. ponawia swoje poparcie dla premiera Nicolasa Tiangayego, cieszącego się poparciem wspólnoty międzynarodowej;
32. wzywa do odbudowy służby cywilnej Republiki Środkowoafrykańskiej w celu zorganizowania wiarygodnych i bezspornych wyborów krajowych, w perspektywie dalszego prowadzenia kraju ścieżką demokracji; zauważa, że pomimo starań premiera Tiangayego struktury państwa i kontrola zostały niemal doszczętnie zniszczone; zachęca do udziału społeczeństwa obywatelskiego w debatach nad przyszłością Republiki

Środkowoafrykańskiej;

33. wzywa władze tymczasowe do zapewnienia pełnego zaangażowania kobiet we wszystkie etapy tego procesu;
34. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że ONZ zobowiązała się do dokładnego monitorowania zarządzania transformacją;

o

o o

35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji Catherine Ashton, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, instytucjom Unii Afrykańskiej, ECCAS, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE i państwom członkowskim UE oraz Tymczasowej Radzie Narodowej Republiki Środkowoafrykańskiej.